

[Axel Ivan Pedersen.]

og jeg skal på udvalgets vegne indstille lovforslaget med de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning, dette lovforslag har fået.

Som det fremgår af udvalgets betænkning og den ærede ordførers redegørelse, er det også denne gang et ganske betydeligt antal ansøgninger, udvalget har nået at færdigbehandle. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke indfødsretsudvalget for det meget store og grundige arbejde, det har udført. Til den ærede ordførers venlige bemærkninger om det gode samarbejde, der har været mellem udvalget og indenrigsministeriet, kan jeg godt føje, at også indenrigsministeriet er meget glad og taknemligt for dette samarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—4, §§ 1—3, således ændret, og §§ 4 og 5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i indfødsretsudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende ophævelse af forskellige bestemmelser om indberetningspligt for kommunerne samt om ændringer af lovens bestemmelser om medicinhjælp m. m.).

(Første behandling findes i tidenden sp. 807, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 147).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Mørk: Da udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Hjortnæs, er forhindret i at være tilstede, skal jeg tillade mig at fremsætte et par enkelte bemærkninger om udvalgets arbejde.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget væsentligst beskæftiget sig med spørgsmål, som har forbindelse med den foreslåede nye § 218 A i lov om offentlig forsorg, altså den paragraf, hvis vedtagelse vil gøre det muligt at ratificere den nordiske konvention om social tryghed. I tilknytning til denne paragraf har man i udvalget drøftet muligheden for en mere effektiv inddrivelse af eventuelt skyldige bidrag, og med henblik på dette er udvalget enigt med den højtærede socialminister i, at en koordinering af de nordiske landes folkeregistre er stærkt ønskelig.

Jeg skal med disse få bemærkninger på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Udvalget anbefaler i betænkningen en koordinering af de nordiske landes folkeregistre med det formål at skabe bedre praktiske muligheder for inddrivelse af eventuelle skyldige faderbidrag. Mit parti har intet at indvende herimod. Hovedsagen må vel være, at moderen, som det er foreslået i den nye § 218 A i forsorgsloven, får mulighed for at få faderbidraget udlagt af det offentlige, uanset i hvilket af de nordiske lande bidragsdokumentet er udfærdiget.

Ved lovforslagets første behandling udtalte jeg på mit partis vegne, at selvom der nu søges gennemført ændrede bestemmelser i forsorgsloven om medicinhjælp til trængende, således at også den medicin, der kaldes „særlig betydningsfuld“, betales i trangstillede, anser mit parti stadig ikke bestemmelserne om medicinhjælp for tilfredsstillende. Tilbage bliver dog, at al den medicin, som ikke er enten „livsvigtig“ eller „særlig betydningsfuld“, som det hedder, må betales af den pågældende selv, uanset at lægen finder det påkrævet at udskrive recept på denne medicin. Også den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Hjortnæs, gjorde opmærksom på dette forhold ved første behandling, idet han mindede om, at for få år siden var bestemmelserne om medicinhjælp via sygekasse-

[Ragnhild Andersen.]

ordningen betydelig bedre, end de er i dag. Af udvalgets betænkning kan jeg ikke se, at udvalget har drøftet spørgsmålet om mulighederne for at give hjælp til al den medicin, der ordineres af lægen i trangstilfælde. Det ville dog ellers være rimeligt, når man tager i betragtning, at det drejer sig om trang.

Medicinhjælpen er naturligvis en vigtig del af hjælpen i sygdomstilfælde. Men det er ikke alene med hensyn til medicinhjælpen, vor sygekasselovgivning er utilfredsstillende — man kan endda sige, at den i forskellige henseender er ringere, end den har været tidligere — hele sygeforsikringsordningen føles i virkeligheden utilfredsstillende af befolkningen. Jeg har ved tidligere lejligheder her i tinget rejst spørgsmålet om dagpengeordningen, som er så mangelfuld, at mennesker, der vitterligt er syge, ikke kan tillade sig at blive borte fra deres arbejde, fordi dagpengesatserne er så lave; de har jo ikke været reguleret i mange, mange år. Til trods for at kontingentet til sygekasserne er steget ganske betydeligt i de senere år, har disse satser — der jo kun omfatter beløb fra 40 øre over 1 kr. og 2 kr. op til 6 kr. som maksimum om dagen — ikke været reguleret i mange år. De er fastsat allerede i halvfemserne og gik dengang fra 40 øre op til 1 kr. eller 2 kr. om dagen. Formentlig vil den højtærede socialminister svare mig, at der jo er nedsat en sygekassekommission til behandling af hele dette spørgsmål: hjælpen i sygdomstilfælde til befolkningen og den forsikringsordning, vi har.

Jeg vil dog gerne, da vi nu behandler medicinhjælpen, spørge den højtærede socialminister, om han ikke kan sige folketinget lidt om, hvordan det går i denne sygekassekommission. Man har overhovedet intet hørt fra kommissionen, og det er dog af stor interesse, ikke alene for tinget, men for befolkningen, at få at vide, om der snart kan ventes betænkning fra kommissionen. Jeg håber ikke, man skal indstille sig på, at denne kommission skal sidde 7 år, således som folkeforsikringskommissionen gjorde, og at der så yderligere skal hengå lang tid, før det bliver til noget med det forslag, der måtte fremkomme — det har vi jo fornylig

set med folkepensionsforslaget, som, hvis det vedtages, først skal træde i kraft om halvandet år. Befolkningen kan efter min mening ikke være tjent med, at det bliver sådan en langvarig historie også med sygekassekommissionen. Jeg vil derfor anse det for ønskeligt, om det høje ting kan få lidt orientering om, hvordan det stiller sig med hensyn til kommissionen, om der snart kan ventes noget derfra. Vi er dog her i tinget to partier foruden repræsentanterne for Grønland, der er holdt udenfor denne kommission, og som derfor ikke har nogen føling med, hvad der foregår i den. Jeg vil som sagt gerne høre, hvad den højtærede socialminister kan sige herom.

Hvad det foreliggende lovforslag angår, har jeg allerede ved første behandling tilsagt mit partis støtte til dets gennemførelse.

Socialministeren (Strøm): Allerførst en tak til udvalget for dets enstemmige tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, som jeg forstår også tilslutter sig lovforslaget, ønsker en udtalelse fra mig om, hvordan det går i sygekassekommissionen. Nu er forholdet jo det, at kommissionen arbejder for øjeblikket og søger at nå frem til et resultat, men lige så vanskeligt det var for mig i den periode, folkeforsikringskommissionen sad og arbejdede, at sige noget om, hvornår den ville afslutte sit arbejde, lige så vanskeligt er det for mig at sige det med henblik på sygekassekommissionen. Jeg kan blot sige, at jeg er mindst lige så interesseret i, at arbejdet indenfor denne kommission fremmes, som det ærede medlem er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtages uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 710, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 710, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes tekst og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Johs. E. Larsen): Udvalget har på grundlag af en række oplysninger, det har indhentet, drøftet såvel omfanget som udnyttelsen af de finansieringsmuligheder, der gennem den bestående lovgivning er til rådighed for fiskerierhvervet. I denne forbindelse blev også det spørgsmål rejst, om det ville være betimeligt at få oprettet en kreditforening for dansk fiskeri, men man fandt — alle forhold taget i betragtning — at det ikke er muligt at realisere en sådan tanke indenfor en overskuelig årrække.

Forslaget til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet har fået tilslutning fra hele udvalget, som herefter indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Derimod er det ikke lykkedes under udvalgsarbejdet af nå til enighed om forslaget til lov om ændringer i lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. Et flertal, socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret,

medens et mindretal, det konservative folkepartis medlemmer, ikke har kunnet tilslutte sig lovforslaget.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de to lovforslag, der her er til behandling, til vedtagelse uforandret.

Gideon: Som jeg udtalte ved første behandling af disse to lovforslag, kan der ikke være nogen tvivl om, at fiskerierhvervet er det erhverv, der gennemgående har vanskeligst ved at blive finansieret på sædvanlig måde, ad de veje, som i almindelighed står åbne for andre erhverv, og heri må man sikkert finde en af de væsentligste årsager til, at man, som det nu er sket gennem mange år, har set sig nødsaget til at afbøde virkningerne heraf ved at lade det offentlige i en vis udstrækning træde til som långiver. Det er sket dels gennem den i 1932 oprettede fiskeribank, forsåvidt angår den prioritering, som ellers finder sted gennem kreditforeninger, dels, forsåvidt angår sekundære og andre lån, gennem loven om støtte til nybygning af fiskerfartøjer. Disse to love supplerer derfor så at sige hinanden.

Naturligvis ser vi helst denne udlånsvirksomhed foretaget ad privat vej, forsåvidt en sådan mulighed foreligger, og vi har derfor også været meget interesseret i at få nærmere undersøgt, om der var muligheder for at få oprettet en særlig kreditforening for fiskerierhvervet. Jeg har imidlertid fra første færd ikke lagt skjul på, at jeg ikke havde nogen tiltro til, at der forelå nogen mulighed herfor, i hvert fald ikke for tiden eller i den nærmeste fremtid, og de oplysninger, vi har fået under udvalgsarbejdet, og de drøftelser, vi der har haft, har tilfulde vist rigtigheden heraf.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, er det fra alle sider erkendt, at man må se bort fra en sådan mulighed, i hvert fald indtil videre. Jeg skal ikke gå dybere ind herpå, men finder dog anledning til at anføre et par momenter, som tydeligt belyser de vanskeligheder, der er forbundet med oprettelsen af en sådan kreditforening.

For det første er der den omstændighed, at de her omhandlede lån har en ret kort løbetid, nemlig 6—15 år, og dette vil igen medføre, at de kasseobligationer, der skal